

Fővárosi Migrációs Kerekasztal

EIA/2012/3.7.4

Hírlevél

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék	2
<i>Tisztelt olvasó!</i>	3
<i>Az etióp közösség</i>	8
<i>ColourSchool</i>	14
<i>Orosz Diaszpóra Magyarországon</i>	15
<i>Piréz Gyerekműhely</i>	17
<i>Holdújév Fesztivál a Millenárison</i>	20
<i>Migránsok és a magyar egészségügy: Kutatási összefoglaló</i>	21
<i>Migrants' Help Association (MigHelp)</i>	23
<i>Migráció – Hálózatok és pályázati lehetőségek</i>	28

Tisztelt olvasó!

Ön a **Fővárosi Migrációs Kerekasztal** projekt hírlevelét lapozza. A projekt az **Európai Integrációs Alap** támogatásával valósul meg.

A projekt a **Fővárosi Önkormányzat Főpolgármesteri Hivatalának** vezetésével zajlik, partnerként az önkormányzat által alapított, esélyegyenlőségi módszertani feladatokat ellátó **Budapest Esély Nonprofit Kft** játszik szerepet.

Az önkormányzat célja, hogy a migráció szakterületén a bevonáson alapuló tervezés módszertanainak alkalmazásával kommunikációt és konzultációt kezdeményezzen és együttműködést alakítson ki a budapesti civil szféra és ezen keresztül a budapesti migráns közösségek és az önkormányzat közt.

A projekt során az önkormányzat funkcionális hálózatot kíván kialakítani a migráció ügyben érintett helyi szereplőkkel, a konzultatív fórum tevékenységeibe bevonva az ügyben érintett társadalmi szereplők minél szélesebb körét.

A projekt célzottan foglalkozik az egyes társadalmi szereplők kapacitásainak bővítésével, mely a helyi közigazgatás szervei számára a diszkriminációmentes közszolgáltatások kialakítását, az egyenlő esélyű hozzáférés biztosításának fejlesztését jelenti, míg a civil szereplők számára a rendelkezésre álló források minél hatékonyabb elérését, a szervezetek fenntartásához

szükséges elméleti és gyakorlati ismeretek átadását, bővítését jelenti.

A munka során egy meghatározott módszertan szerint jár el az önkormányzat, jelesül az Európai Unió **URBACT program**ja által kidolgozott és alkalmazott technikákkal próbálunk meg cselekvési irányokat tartalmazó üzeneteket megfogalmazni a városi döntéshozók számára, annak érdekében, hogy az önkormányzat jövőbeli tevékenységeit tapasztalatokra, bizonyítékokra építve, valós igényekre és szükségletekre alapozva tervezhesse meg.

A projektet viszonylag hosszú felkészülés előzte meg. Közvetlen előzménye a Fővárosi Migrációs Kerekasztalnak a Budapest Esély NKft. partnerségével zajló **LeCim** (*Tanuló városok a migránsok beilleszkedéséért*) projekt, az Közép Európai Egyetem (CEU) **AMICALL** (*Migránsokkal kapcsolatos attitűdök, kommunikáció és helyi vezetés*) projektje, vagy a Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM) **ELCI** (*Helyi Együttműködés Európában az Integráció Elősegítése Érdekében*) projektje. A LeCim ajánlásai nyomán kezdődött meg a civil szervezetek és az önkormányzat közti kommunikáció, konzultáció rendszerének kialakításáról szóló gondolkodás, a konkrét célok, feladatok és folyamat kidolgozásában és az emberi tőke megfelelő irányú fejlesztésében pedig az AMICALL és az ELCI projektek voltak az önkormányzat segítségére.

A projekt eddig lezajlott öt ülésén egyrészt az önkormányzat és a kerekasztalban összegyűlt szervezetek bemutatkozása zajlott le egy strukturált folyamat keretében, ahol az egyes szolgáltatások megismerésével párhuzamosan a nagyváros migrációval összefüggő problémáit gyűjtöttük össze és a problémák alapján kitűzhető célok megfogalmazásában léptünk előre.

A folyamat, melyben a város döntéshozói, döntés-előkészítői számára fogalmazunk meg ajánlásokat, most szakértői szakaszba lép, melynek keretében a Menedék Migránsokat Segítő Egyesület koordinációjában migrációs szakértők fogalmazzák meg szakmai irányokat. A szakértői munkában létrehozott ágazati bontású anyagok az őszi időszakban a kerekasztal tagjai elé kerülnek, érvényesítés céljából.

E transzparens folyamat végén reményeink szerint a Budapesten működő, migrációs területen tevékenykedő szervezetek és az önkormányzat lehetséges együttműködéseinek konszenzuson alapuló, a valós igényeket, szükségleteket megfogalmazó javaslatainak rendszerét nyújthatjuk át a fővárosi szakpolitikusoknak.

Alábbiakban a kerekasztal műhelyülésein összegyűjtött és rendszerezett, a migrációval összefüggő problémákat felsoroló megállapítások rövid, szöveges összefoglalása olvasható.

Problématérkép – szöveges összefoglalás

A felsorolt problémák vizsgálata során érdemesnek tűnik a megjelenő hiányok csoportosítására törekedni. Jól látható, hogy megjelennek általános, több szakterületet érintő problémák. Emellett vannak olyan, egy szakterületen megjelenő problémák, amelyek jellegükből fakadóan általános problémaként azonosíthatók.

Általános hiányok

Az általánosnak tekinthető problémákat a következőkben összegezhettük.

A szempontunkból legfontosabb, közvetlenül a közigazgatást érintő, mindhárom kategóriában megjelenő hiányosság **az önkormányzatok és a kormányzat passzivitása, a motivációhiány, és a civilek számára igénybe vehető támogatási rendszerek korlátozottsága és keresettsége.** Ez jelenti egyrészt a rendszeres, működésre igénybe vehető támogatások és a kisebb szervezetek számára igénybe vehető, kisebb mértékű, projektvégrehajtást támogató források hiányát. Ide sorolható a kulturális területen megjelenő, de általánosítható, a **lokális intézkedések hiányára** rámutató felvetés is.

A civil szférát támogató alapok hiányát természetszerűleg meghatározza a közigazgatás gazdasági helyzetből adódó teljesítőképessége. *Fontos, hogy ezen a területen az önkormányzat kiaknázza az együttműködésekben rejlő erőforrásokat és a szakterület számára biztosított nemzeti és nemzetközi források elérésére koncentráljon.*

A közigazgatás passzivitásának oka részben **az általános és a specifikus információk hiánya, a migrációval összefüggő képzettség hiánya.** *A projekt ezt a helyzetet a közigazgatás kapacitásbővítő képzésével kívánja kezelni, ami egyrészt migráció-specifikus interkulturális ismereteket adó képzést, másrészt anti-dizkriminációs felkészítést jelent. E képzések esetében érdemes a folyamatosságot biztosítani és minél szélesebb körben alkalmazni. A széles körű alkalmazás jelenti az érintett közszolgáltatások nyújtóit, másrészt a megcélzott társadalmi csoportok bővítését.*

Általános probléma **a rendelkezésre álló infrastruktúra hiányából adódó közösségi lehetőségek hiánya, a befogadó közösségi házak, inkubátor intézmények hiánya.**

A probléma egyszerűen nem orvosolható, a megoldásra egészen biztosan szükség van rövidtávú, középtávú és hosszú távú stratégiára is. Rövidtávon mindenképpen a partnerségben megvalósítható megoldásokra kell koncentrálni, közép és hosszú távon a fővárosi kultúra intézményrendszerében kell megtalálni a migráns közösségek által

szükségletként megjelenített intézmény helyét, státuszát.

A nyelvi korlátok és a részben e korlátokból fakadó információhiány, vagy másként megközelítve a tájékoztatás elégtelensége, **a nyelvi korlátoktól mentes tájékozódás lehetőségének hiánya** jellemző problémája a budapesti migráns közösségeknek. Itt specifikus hiányok is megjelennek, így különösképpen a jogi ismeretek hiánya, a jogok és kötelezettségek ismeretének hiánya, a gyakorlatorientált ismeretek hiánya és a konzultációs lehetőségek hiánya, melyek azonban visszavezethetők a nyelvi ismeretek hiányára.

Mindhárom fókuszterületen megjelennek **az interkulturalitásból fakadó hiányosságok**, az általános kulturális különbségekből következő problémák. Speciális hiányok **az interkulturális közvetítő szereplők hiánya**, vagy az oktatás területén a tanárok bizalmatlanságának, és a migráns gyermekek iskolai befogadásának problémái, a multikulturális tréningek, képzések hiánya. A kultúra területén az interkulturális falak lebontását a kerekasztal szerint az egyes kultúrák bemutatása, bemutatkozása lehetőségeinek hiánya, a nyilvánosság csatornáinak zártsága is akadályozza.

Jelentős társadalmi problémaként azonosította a kerekasztal az elmagányosodás jelenségét, a szociális kapcsolatok hiányát és társadalmi hálózatok hiányát, mely jelenséget a migráns személyeket körülvevő társadalmi vákuum okoz.

Szolgáltatási hiányok

Viszonylag széles körben kerültek elő a **szolgáltatási hiányosságok**. A szolgáltatási hiányok egyrészt lehetnek valóban hiányzó szolgáltatások, vagy olyan szolgáltatások, melyeket a fővárosi civil szféra igyekszik biztosítani a társadalom számára, nem biztosított fenntarthatósággal, valamint ebbe a kategóriába tartoznak azok a létező önkormányzati szolgáltatások, amelyek a migráns célcsoport sajátos igényeihez, szükségleteihez nem illeszkednek és így az igénybevételük az érintettek számára korlátozottan vagy korlátozottan sem hozzáférhető.

Felsorolásszerűen ebbe a körbe tartozik **a szociális szolgáltatások közül a hajléktalan-ellátás és annak fogadókészsége, a lakhatási lehetőségek biztosítása** a nem menekült státuszú harmadik országbeli állampolgárok számára. **Az egészségügyben** a megfelelő **pszichiátriai ellátás** (kiemelt figyelemmel a poszt-traumatikus stressz szindróma ellátására, ami a célcsoport tekintetében leginkább a menekülteket érintő hiányosság), de itt merült fel a többségi társadalom tagjaival **közös sportolási lehetőségek hiánya** is.

Az oktatásban megjelenő probléma a **mentori rendszerek, a személyre szabott segítség** hiánya, a **korrepetációs lehetőségek** hiánya, a migráns személyek számára hozzáférhető **szakképzés és felnőttképzés** hiánya, **az**

állampolgársági vizsgára történő felkészítés hiánya, a gyermekek esetében **a non-verbális foglalkozások hiánya**. Emellett hiányoznak a fiatal migráns személyek oktatási rendszerben történő részvételét támogató **ösztöndíjak**. Speciális, oktatást érintő probléma **a migráció specifikus szakemberképzés hiánya**, ami migráns fiatalokra nyitott pedagógusok hiányát idézi elő. Bár a kulturális területen merült fel, de inkább köthető a formális oktatási rendszerhez **az iskolai hitoktatás hiánya**. Egyrészt vonatkozik az általános valláselméleti oktatásra a felvetés, azonban a konkrét javaslat az iszlám követőinek iskolai vallásgyakorlására és hitoktatására vonatkozik.

A kulturális szakterület jellemző hiányosságai közt jelent meg a **vállalkozásfejlesztési** programokban való részvétel lehetőségének a hiánya, de jellemzően a területet érintő hiányok **az infrastrukturális háttér** biztosítására vonatkoznak, jellemzően a civil programok megvalósításához szükséges tereket (játsszóház, színházterem, fesztiválok megtartására alkalmas tér) hiányolja a kerekasztal tagsága. Érdemes hangsúlyozni, hogy ez a kategória a fókusz **az interkulturális intézmény hiányára** vonatkozó igényeknek.

A társadalmi befogadást segítő intézkedések hiánya – érzékenyítés

Mindhárom területen megjelenik a migráns személyek számára (is) szolgáltatásokat nyújtó társadalmi szereplőkre vonatkozatható általános, migrációval összefüggő információhiány, és az ezzel együtt járó bezárkózó, gyakran elutasító szolgáltatói attitűd.

A szociális, egészségügyi területen ez a **hajléktalan-ellátásban** dolgozó munkavállalók, **az egészségügyi dolgozók**, kiemelten az orvosok alapvető tájékozatlanságát, motivátlanságát mutatja. **Az oktatásban a tanárok és a diákok** egyaránt a lehetséges tevékenységek célcsoportját jelentik. A tanárok (és az intézményvezetők) felkészítésének hiányait a kerekasztal tagjai a szakmai önismeret kialakításában és az ismeretlentől való félelem oldása képességének kifejlesztésében látják, míg a diákok esetében az általános érzékenyítés hiánya merült fel problémaként.

Az oktatási rendszer különböző szintjeit is érintik a kerekasztal felvetései, hiszen már **az óvodai** szinten felmerül a **nevelők érzékenysége hiánya**, ami az általános iskolai és középiskolai oktatásban szintén élő jelenség.

A kulturális terület tapasztalatai inkább a **hozzáférés** felől közelítik meg az intézményi érzékenységet. A kerekasztal tagjai **a migráns közösségek önreprezentációs lehetőségeit** hiányolják. Azokat a struktúrákat, amelyekben a migráns

közösségek reális, adekvát, pozitív (ön)bemutatásán keresztül lehet hatással a többségi társadalom alapvető attitűdjeire a közvetítő. Elsősorban a média által biztosított térre vonatkoznak a felvetett problémák, ami magába foglalja **a média megjelenések mennyiségi és minőségi mutatóit** egyaránt, vagyis általában nem megfelelő terjedelemben és nem megfelelő módon foglalkozik a média a migráció kérdésével.

A kulturális szolgáltatások terén felmerült továbbá **a közös ünneplés lehetőségének hiánya**, a hazai nemzeti ünnepek és az ide érkező migráns közösségek nemzeti ünnepei kapcsán egyaránt, ami kettős iránya miatt mind a fogadó társadalom, mind az ide érkező közösségek formálásában nagy jelentőséggel bír, elsősorban a közösségek közti információáramlás kialakítása vonatkozásában. A kerekasztal tagjai szerint a befogadás, az integráció folyamatában kiválóan használható **művészeti eszközök alkalmazásában** is hiányok mutathatók ki, ami nem kizárólag a kultúra, de az oktatás területén is megfigyelhető jelenség.

A projekttel kapcsolatos információkért keresse:

Molnár Attila, projektmenedzsert (molnara@budapest.hu) vagy

Mészáros Attila, szakmai vezető (mesata@gmail.com).

Az etióp közösség

A szerző Dr. Tadesse Eyassu, a Magyar-Etióp Barátság és Együttműködés Alapítvány alapítója

Etiópia

Etiópia a legősbibb országok egyike, amelynek a legnagyobb része Északkelet-Afrika szigetszerűen kiemelkedő északkeleti hegyvidékén terül el. Ez a helyenként 4000 méter fölé emelkedő természetes vár tette lehetővé azt, hogy Afrika bennszülöttei közül egyedül az etiópok őrizték meg napjainkig a függetlenségüket.

Etiópia elhelyezkedése alapján általánosan ismert neve: Afrika szarva. A kontinensnek ez a szarv alakú része választja el a Vörös-tengert az Indiai-óceántól. Az országnak a külvilágban hosszú időn keresztül ismert elnevezése Abesszínia volt.

Az etióp szó görög eredetű, amelyet a klasszikus időkben Afrika dél-egyiptomi részéig tartó területének általános megnevezésére használtak.

Etiópiában a IV. században keresztény állam jött létre, de az akkor már letelepedett zsidó közösség szabadon gyakorolta hitét Etiópiában. Mohammed Próféta kb. 615-ben követőit és közeli rokonait Abesszíniába küldte, hogy menedéket kapjanak, mert támadásnak voltak kitéve hitük terjesztése miatt. Az Iszlám történelmében és kultúrájában ismert ez a történet „Első Hidzsra”, Első Migrációnak nevezik.

Az akkori etióp király, aki Mohammed próféta rokonainak és követőinek

menedéket adott „Negus Al Negashi” volt. Az etióp keresztény nép szeretettel fogadta a menedéket kérő muszlim vendégeket, sőt lehetővé tette, hogy az ún. „Negash Mecsetet” felépítsék és gyakorolják hitüket. Ez a Meszgid (Negash Mecset) a világ legrégebbi építményeinek egyike, az UNESCO által elismert muszlim szenthely és több országokból látogatnak muszlimok, hogy személyesen láthassák, amit a történelemlétkönyvekből már ismernek.

Tehát, Etiópiában mind a három felsorolt vallás - a keresztény, a muszlim és a zsidó - hívei békességben, szeretetben és tiszteletben élnek egymás mellett, egy nép és nemzet fiaiként.

Máshol a világon ritka az Etiópiában tapasztalható keresztények és muszlimok közötti jó kapcsolat. A muszlim és a keresztény vallási ünnepeket tiszteletben ünneplik. A Ramadán az iszlám világ ünnepe, amelyet itt a keresztények is tisztelettel együtt ünnepelnek muszlim barátaikkal, kellemes ünnepeket kívánva nekik. Ezen a napon a keresztény emberek ünnepi illetve alkalmi ruhát viselnek és szórakozni mennek. Ugyanúgy a keresztények ünnepnapján, a Vízkereszt napján a muszlimok sem dolgoznak, ők

is ünnepi ruhát viselnek, és ezt az ünnepet tiszteletben tartják, és üdvözlők keresztény barátaikat. Ez a jó, kölcsönös kapcsolat a keresztények és muszlimok mindennapi életében is jelen van.

Az etióp naptár

Az Etióp egyházi naptár - hasonlóan az ortodox keresztény világ nagy részéhez - elmaradt a Gregorián naptárreformtól, így a Juliánusz féle naptár van érvényben. Ezt azt jelenti, hogy 7-8 évvel kevesebbet írunk, mint Európában.

Etiópiában az év első napja szeptember 11-ére esik, amikor az esős hónapok utáni első száraz hónap kezdődik, amikor a mezőn sokféle virág és gabona kezd fejlődni, így minden év december 31-éig 7, az év többi részében pedig 8 év a különbség az Európai időszámításhoz képest. Az Etióp év összesen 12 hónapra oszlik, amelyek egyenként 30 naposak. Ezeket egy 5 napos szökőhónap (págume) követi, így jön ki az év 365 napja. Az etióp keresztény időszámítás minden évet egy-egy evangélistának tulajdonít, a következő sorrendben: Máté, Márk, Lukács, János. A négyévente bekövetkező szökőév (amelyben Pagume nem 5, hanem 6 napos) mindig Lukács éve, és a nyugati szökőévet megelőző év. Mind a hónap, mind a nap sajátos etióp nevet viselnek.

A Magyarországon, illetve Európában 2013-asként nyilvántartott év Etiópiában 2005-nek számít.

Etiópiában Európához hasonlóan kétszer tizenkét órára osztjuk fel a napot, de a számozás reggel és este 6 órakor indul, így ha valaki itt Budapesten azt mondja, hogy délelőtt 10 órakor találkozunk, akkor az etióp naptár szerint az etióp

ember számára délután 4 órai találkozást jelent.

Az etióp hónapnevek

Az egyházi évszámok már a korai keresztény időktől, a megtestesülés szerinti időszámításban, Krisztus születésével kezdődtek. Ennek az időszámítási rendszernek a kiinduló pontja a világ teremtésének hagyományos időpontja: kr. e. 5500 szerint a keresztény időszámítás 5501-ben kezdődött. Az etiópok a naptári évnek hónapokra való felosztásában az egyiptomi kopt egyházat követik. Az év ősszel kezdődik.

Etióp hónap

<u>Etióp hónap</u>	<u>nap</u>	<u>Gergely naptár</u>
1. Meszkerem	1-30	Szept. 11.(12.)-okt. 10.(11)
2. Tekemt	1-30	Okt. 11. (12.)-nov. 9. (10).
3. Hidar	1-30	Nov.10.(11.)-dec. 9. (10).
4. Táhszász	1-30	Dec.10. (11.)-jan. 8. (9).
5. Tirr	1-30	Jan. 9. (10.)-febr. 7. (8).
6. Jekátit	1-30	Febr. 8. (9.)-márc. 9.
7. Megábit	1-30	Márc. 10.-ápr. 8.
8. Mijázia	1-30	Ápr. 9.-máj. 8.
9. Genbot	1-30	Máj. 9.-jún. 7.
10. Szenie	1-30	Jún. 8.-júl. 7.
11. Hamlie	1-30	Júl. 8.-aug. 6.
12. Nehaszie	1-30	Aug. 7.-szept. 5.
13. Págumé	1-5 (6)	Szept. 6-szept.10. (11).

A zárójelben megadott számok a szökőévre vonatkozó dátumokat jelölik, és ekkor a págumé hónap hat nappól áll, az újév szeptember 11-re esik, s egészen februárig megmarad az egy nap eltérés.

Az újév a nagy esős hónapok utáni első száraz hónapra esik, amikor a mezőn sokféle virág és gabona kezd fejlődni. Szeptember 17-én a Meszkál ünnepe következik, amikor az igazi kereszt Szent Heléna által való megtalálására

emlékeznek. Ez ugyanolyan hatalmas ünnep, mint a többi vallási ünnep, és nagy alkalom arra, hogy a fiatalok házasságot kössenek. Meszkál napján az emberek díszruhába öltöznek minden városban, faluban és közösségben, és a következőképpen ünnepelnek: mindenki hoz egy-egy száraz faágat, és ezt egy rúd körül piramis alakban helyezik el. Majd az eredeti rúdon keresztet alakítanak ki. A papok vezetésével háromszor körbejárnak ezt az építményt, amit Damerának neveznek. Ezután a főpap felszenteli, és meggyújtja ezt. Az így keletkezett hamut az emberek friss vajjal keverik össze, és bekenik vele a homlokukat, könyöküket, térdüket és köldöküket, hogy erősek és egészségesek legyenek.

Az etióp naptár havonta visszatérő ünnepeket is ismer. Így például minden hónap: elseje Mária születése, ötödike: Gábor napja, hetedike: Szentháromság, tizenkettedike: Szent Mihály napja, tizenkilencedike: Szent Gabriel napja, huszonegyedikike: Szűz Mária napja, huszonharmadika: Szent György napja, huszonkilencedike: Krisztus születésének napja stb.

Az etióp egyházi naptár szerint mindegyik napnak saját ünnepi (szent napi) jelentősége van.

Péntek és szerdai napon nem szabad húst enni, tejet inni, nem szabad csirkét, kecskét és birkát vágni. Az etióp ortodox egyház vallási törvényei nagyon megnehezítették a parasztság életét, mivel kötelezően a hónapok 1., 5., 7., 12., 19., 21., 23. és 29. napján semmilyen munkát sem szabad végezni. Ezenkívül szombati és vasárnapi napokon sem lehet munkát végezni. Továbbá minden családnak van havonta

visszajáró szent napja (védő szentje), amikor szintén az egész családnak tiltott a munka.

A népesség jelentős része mezőgazdasággal és állattenyésztéssel foglalkozik. Vallási megoszlás szerint a népesség jelentős része keresztény. A második legnagyobb vallás az iszlám. A muszlimok fele nem telepedett le végleg, hanem nomád pásztor életmódot folytat, vagy vándorkereskedőként él. A letelepedett emberek jelentős része üzleti, kereskedelmi tevékenységet folytat. Mezőgazdasági munkát elsősorban a keresztények végeznek.

Etiópiában a négy élőlényt szimbolizáló, négyévenként visszatérő evangélistához rendelték az éveket. Az evangélista szimbólumok ábrázolásának forrása az apokalipszis, az úr trónját őrző négy élőlény, az angyal (ember), az oroszlán, az ökör és a sas, amelyek szüntelenül az úr dicsőségét zengik. Ezeknek az élőlényeknek a megfelelői Ezékiel (az Ószövetségi próféták egyike) négyarcú élőlénye, amit a babiloni fogsága idején írt le. Attribútumként szerepelnek mellettük, vagy helyettesítik őket az ábrázolásokon: az angyal – Mátét, az oroszlán – Márkot, az ökör – Lukácsot, a sas – Jánost. A négy evangélium egységét jelenítik meg a következő felosztás szerint:

az angyal: Krisztus emberré válása – Máté evangéliuma,

az oroszlán: feltámadás – Márk evangéliuma,

az ökör: Krisztus áldozata (keresztthalála) – Lukács evangéliuma,

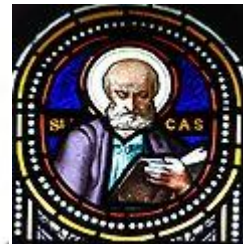
a sas: mennybemenetel – János evangéliuma.

Máté szimbóluma az egyházművészetben az angyal (Jézus tanítványa volt) – Máté evangéliuma.

Márk szimbóluma az egyházművészetben a szárnyas oroszlán (nem volt Jézus tanítványa) – Márk evangéliuma.

Lukács szimbóluma az egyházművészetben a bika (nem volt Jézus tanítványa) – Lukács evangéliuma.

János szimbóluma az egyházművészetben a sas (a hagyomány szerint Jézus tanítványa volt) – János evangéliuma.

Etiópia szerepe az Afrikai nemzetek függetlenségért folytatott küzdelemben

Etiópia nagy szerepet játszott az afrikai nemzetek gyarmatosítók elnyomása elleni küzdelemben, szintén az Afrikai Egységsszervezet (1963) létrehozásától az Afrikai Unió alakulásáig kulcs szerepet játszott a kontinensen és a szervezet székhelye is Etiópia fővárosában, Addisz-Abebában található. Robert Mugabe és Nelson Mandela országaik függetlenségéért folytatott küzdelemük idején etióp útlevéllel rendelkeztek, sőt Nelson Mandela maga és az általa vezetett ANC is Etiópiától kapott kiképzéseket, ugyanúgy Robert Mugabe és az általa vezetett függetlenség harcosai is etióp kiképzésben és támogatásban részesültek.

Természetesen Etiópia ma is az egyik legnagyobb létszámú afrikai békefenntartó katonát kiállító ország a kontinensen.

Etiópiában az elmúlt 16 évben sok változás történt az oktatás, az egészségügy, a szabad piaci gazdaság, az infrastruktúra, a külkereskedelem és

a mezőgazdaság, a közlekedés, a kommunikációs hálózat kiterjesztése és a turizmus területén. Etiópia földrajzi elhelyezkedése óriási lehetőséget kínál befektetők, üzletemberek és kereskedők számára, mert az arab térség országaival és az Afrika szarva országaival régóta kereskedelmi és üzleti kapcsolatban áll Etiópia.

Etiópiában nagy erővel folynak vízerőművek építkezései, melyekkel a kormánynak az a célja, hogy alternatív energiaforráshoz jusson az ország.

Több gát és vízerőmű építése folyik egyidejűleg az országban, többek között a Gibe III elnevezésű gáté, melyet az Omo folyón húznak fel. A kormány várakozásai szerint ez lesz a legnagyobb vízerőmű Afrikában, amely nem csupán megoldhatja az energiahányt Etiópiában, hanem a gazdaságot is felpörgetheti.

A gát alapjait már 2006-ban lefektették, s ha a munkálatok végül befejeződnek, 243 méteres magasságával ez lesz a világ legmagasabb ilyen jellegű építménye. Szakértők úgy kalkulálnak, hogy a majdani erőmű megduplázza az ország energiakapacitását. Ilyen fejlesztések mellett érthető, hogy az etióp kormány elképzelése szerint nemsokára az energia válhat a legfontosabb exportcikké, melynek fő célpontja Dzsibuti, Szudán, Kenya és Eritrea lesz.

A megfelelő áramhálózat kiépítése után azonban további országok, mint például Egyiptom, Jemen és több dél- és kelet-afrikai állam is hozzájuthatna az Etiópiában termelt energiához. A tervek szerint az energiaexport évente 300 millió eurót fog a konyhára hozni, ami túlszárnyalná a jelenleg legtöbb bevételt hozó kávékivitelt.

Ennek az erőfeszítésnek a támogatására a világ minden országában élő etiópok az adott ország támogatásával, illetve hozzájárulásával jótékonyági programokat szerveznek, a média segítségével gyűjtnek pénzt és az adott ország nevében adják át az etióp illetékes bizottságnak.

Gazdasági és katonai potenciálja még a legnagyobb afrikai országokéval sem hasonlítható össze. Az aszimmetria eredményeként Etiópia szempontjából az USA és az EU szándékai sokkal nagyobb szerepet játszanak, mint

fordítva, többek között Etiópiát instabil szomszédjaival szemben, így a nagyhatalmi szövetséges értékesnek bizonyul a nemzeti érdekek követése terén is. A közel 90 milliós Etiópia az egyik legmeghatározóbb országa a térségnek, mert Etiópián múlik, hogy mi történik Szomáliában és Dél-Szudánban. Etiópia nagyon fontos ország ahhoz, hogy a térség fejlődjön, és vele együtt az egész kontinens.

Dolgozatunkban megpróbáltunk rávilágítani arra, hogy a két ország – habár egyenlőtlenül – de kölcsönhatásban volt egymással. Az etióp történelem fejleményeire befolyással volt az Egyesült Államok attitűdje, diplomáciai tevékenysége, de ugyanúgy az amerikai Afrika-politikában is leképeződik az etiópiai események hatása.

Dr. Tadesse Eyassu

Dr. Tadesse Eyassu

Magyar-Etióp Barátság és Együttműködés Alapítvány alapító

ColourSchool az Odeon szervezetében

ColourSchool

2012 szeptemberében indult és a tanév végéig tart az [Odeon](#) – az Európai Unió Európai Integrációs Alapjának támogatásával megvalósuló – ColourSchool nevű projektje.

A ColourSchool egy filmvetítéseken alapuló, komplex érzékenyítő program, melyben 9 budapesti és 7 vidéki középiskolai osztály vesz részt. A projekt célja a diákok szociális érzékenységének, társadalmi tudatosságának és nyitottságának növelése, bevándorlással kapcsolatos ismereteinek bővítése,

valamint pedagógusaik tájékoztatása – mindennek következtében a Magyarországon élő bevándorlók elfogadottságának javítása, társadalmi beilleszkedésének megkönnyítése. A többlépcsős program fontos tényezője a filmek közvetlen hatása, a fiatalkorúak fogékonysága, aktivizálása, alkotóvá és szakértővé válása, valamint a preventív, idegenellenességet megelőző, előítélet-lebontó jelleg. A projektet júniusban hatástanulmány és a program eredményeit bemutató kiadvány zárja.

A ColourSchool-diákok eddig elkészült munkái az alábbiakra kattintva érhetők el: [írások](#), [videók](#), [rajzok](#).

További részletek a ColourSchool program [weboldalán](#) és [Facebook-oldalán](#) találhatóak.

Orosz Diaszpóra Magyarországon a szerző Irina Molodikova

Orosz diaszpóra Magyarországon – kik ők?

Úgy tűnik, egyszerű a válasz, de attól is függ, hogy kiket számítunk ide? Lehet, hogy azokat, akik beszélnek oroszul, az egykori Szovjetunióban születtek és azonosítják magukat az orosz kultúrával. Lehet, hogy ők az etnikai oroszok a volt Szovjetunióból, de talán most nem orosz állampolgárok. Lehet, hogy Oroszországban született orosz állampolgárok, etnikai tulajdonságaiktól függetlenül?

Attól függően, hogy melyik variációt választjuk, más-más orosz lakosságszámhoz jutunk. Pontos adatokkal még nem rendelkezünk és valójában nem is fogunk rendelkezni, és a magyarországi népszámlálás eredményeit még nem tették közzé (*a cikk megírása óta hozzáférhetők az adatok – szerk.*). Minimális becslések szerint csak Budapesten legalább 10.000 orosz él, abból kiindulva, hogy az orosz

nagykövetség 2012-ben mintegy 4000 darab szavazási bulletint készített elő az oroszországi elnökválasztáshoz, csak a felnőtt szavazókat figyelembe véve.

Az orosz diaszpóra hosszú ideje van jelen Magyarországon. Elég megemlíteni, hogy a 18. század végén, Alexandra Pavlovna nagyhercegnő (első Pál cár legidősebb lánya) az osztrák Habsburg József főherceg (az osztrák császár Ferenc testvére) akkori magyar kormányzónak a felesége lett. A legenda szerint a nagyhercegnőnek köszönhetően került a zöld szín a magyar nemzeti lobogóra. Amikor József főherceg a magyar tricolór zászló ügyében döntött, azt javasolta, hogy az egyik sáv zöld színű legyen, a magyar zöld mezők emlékére (V. Aristov 2001:32).

Az első világháború idején 1914-től 1918-ig Magyarország volt a külföldi orosz jelenlét központja (mintegy egymillió orosz hadifogoly katona és tiszt, beleértve

Kornilov admirálist is, húsz magyarországi táborban volt elhelyezve). A legtöbben elhagyták Magyarországot 1918 után. Gyenyikin tábornok, aki Magyarországon írta a híres "Az Orosz zavaros időszak vázlatja" című munkáját, a leghíresebb volt az orosz emigránsok között ebben az időben.

A kortársak emlékezései szerint több ezer család élt Budapesten a XX. század 20-30-as éveiben. Volt a városban egy orosz templom és egy egyházi iskola is. Muszin-Puskin - a híres orosz költő Alexander Puskin egyik rokona - az egyház püspöke volt.

A szovjet időkben a Déli Hadseregcsoport Magyarországon állomásozott, ennek létszáma meghaladta a 60.000 főt. Állomáshelyein kórházak, iskolák, klubok és üzletek létesültek, ahol az orosz katonák feleségei és Szovjetunióban tanult magyar tisztok orosz feleségei dolgoztak. Csak a gyerekek létszáma elérte a 20.000 főt.

Több ezer szovjet szakember dolgozott nagyobb vállalatoknál Magyarországon a 80-as évekig, beleértve például az Ikarus-t, a Barátság kőolajvezetékét, a budapesti metrót, az acélgyárat Leninvárosban (most Tiszaújváros) vagy a paksi atomerőművet. Voltak oroszokat foglalkoztató vállalatok Pécsen, Székesfehérváron és Dunaújvárosban is. Sokan alapítottak családot magyar állampolgárokkal. A szocialista rendszer összeomlása után legtöbben visszatértek Oroszországba, de néhányan Magyarországon maradtak.

Magyarországon jelenleg sok olyan hely van, amelyeket látogathatnak az orosz diaszpóra tagjai és az orosz nyelv és kultúra rajongói. Összesen 11 orosz kulturális egyesület létezik nagyobb magyar városokban, ahol korábban a

legnagyobb vállalatok voltak: Veszprémben, Győrben, Kaposváron, Pakson, Pécsen, Egerben, és van néhány szervezet Budapesten (<http://www.russkie.hu/>). Ezek a szervezetek rendszeresen szerveznek kulturális rendezvényeket. Például, van egy orosz színházi stúdió Budapesten (Andrássy út 110.), amelyben oroszok, magyarok közösen, feliratozva láthatják az orosz és magyar szerzők darabjait, amelyekben kívánságuk szerint maguk is szerepelhetnek. Van egy Alphabet nevű gyermek stúdió, ahol gyerekek tanulják az orosz nyelvet, irodalmat, részt vesznek gyermek fesztiválokon.

Budapesten van egy orosz iskola (a XIII. kerületi a Vágány utcában) és működik az Orosz Kulturális Központ (VI. ker. Andrássy út 110.). A Központ számos rendezvénynek ad otthont. És van Budapesten egy orosz nyelvű újság, a „Russian Courier” (<http://www.kurier.hu/>).

Magyarországon néhány orosz templom is működik, köztük a budapesti Petőfi téri, manapság Nagyboldogasszony Orosz Ortodox Székesegyháznak nevezett templom, ahol meg lehet venni az Orosz Plébánia kiadványait (<http://www.troiza.org/>). Létezik egy orosz nyelvű információs portál is: <http://www.hungary-ru.com/>. Létezik egy „Arbat” nevű üzletlánc és étteremhálózat, és a „Cmak” nevű boltok, ahol orosz élelmiszereket árusítanak.

Azok, akik érdeklődnek az orosz kultúra vagy nyelv iránt, mindig szívesen látott vendégek az Orosz Kulturális Központ vagy más orosz szervezet különböző programjain, amelyeket az orosz diaszpóra, vagy pontosabban fogalmazva az "orosz nyelvű diaszpóra" támogat.

Piréz Gyerekműhely

A köztudatba alig két hónapja berobbant [Piréz Gyerekműhely](#) játékos foglalkozásokkal várja a migráns és magyar gyereket függetlenül attól, hogy ki honnan jött és milyen nyelven beszél, a kurzusokat ugyanis gyereknyelven tartják. Náluk azok is megértik egymást, akiknek egyetlen szavuk sem egyezik. A Piréz Gyerekműhely társalapítójával, Orosz Sárával a sokba kerülő ingyenességről, zene és tánc nélküli zenés-táncos foglalkozásokról, megtévesztő számokról és a piréz* identitásról beszélgettünk.

* Szerk.: [piréz jelentése](#)

A piréz kifejezést egyre kevesebb embernek kell megmagyarázni, és ha jól sejtem, a projektetek révén egyre többen vallják magukat piréz-barátnak, ezt ti is így látjátok?

Igen!

Kitaláltatok egy játékos foglalkozásokat befogadó Műhelyet, ahova magyar és bevándorló gyerekeket vártok, hogy észrevétlenül segítsétek elő az integrációt. Nem magyaráztok, nem győzködtök senkit, csak teret adtok annak, hogy az értékes együtt töltött szabadidő egyszerűen összehozza a gyerekeket?

Jól látod!

A piréz elnevezés, mint szimbólum elsősorban nyilván a szülőknek szól, de a gyerekek vajon mit értenek ebből? Rákérdeznek, hogy mit jelent a név? Vagy akár bele is mennek a játékba és örömmel konstatálják, hogy ezek szerint ők is pirézek?

Igen.

A Budapesten élő bevándorlók gyerekei közül sokan eleve magyar oktatási intézményekbe járnak. Vagy ott van például a kínai két tanítási nyelvű iskola, ahol a tanulók többsége magyar. Nem ütköztök emiatt nehézségekbe a megkeresett iskoláknál? Volt példa arra, hogy érdeklődést sem mutattak a program iránt, mivel ők a maguk részéről elintéztnek érzik a bevándorlás kérdését?

Sajnos igen.

De ha jól értem, ti ettől még nem tekintitek megoldottnak az integrációt, merthogy egy osztályba járni vagy ugyanattól a tanártól tanulni nem ugyanaz, mint felmenni egymáshoz vagy meghívni a másikat egy hétvégi zsúrra, ettől ugyanis még nagyon messze vagyunk. Egy hozzátok járó vietnami kislány éppen a piréz foglalkozásokon került közelebbi barátságba egy osztálytársával, aki ezt követően meg is hívta őt magához a születésnapjára, ami láthatóan nagyon meghatotta a vietnami családot. Mondhatjuk akkor, hogy ez a célotok? Szülinapi zsúrmeghívás, mint új integrációs indikátor?

Igen!

És mi a helyzet azokkal az iskolákkal, ahova egyáltalán nem járnak bevándorlók? Az ottani felelősök kapva kapnak az alkalmon vagy épp

ellenkezőleg? Reagáltak már úgy, hogy köszönik szépen, de nekik nincs szükségük ilyen kezdeményezésre, hiszen a gyerekek homogén közegben tanulnak?

Sajnos igen.

Pedig tudjuk, hogy éppen ezért van szükség egy Piréz Gyerekműhelyre – hogy azok a gyerekek, akik az említett módon, „homogén környezetben” nőnek fel, ne 18 évesen találkozzanak először személyesen török vagy arab kortársakkal. Bár nektek valószínűleg a gyerekek okozzák a legkevesebb fejfájást – burkoltan ez a projekt legalább annyira szól a szülőknek, mint maguknak a gyerekeknek, nem?

De.

Láttam, hogy az egyik programsorozatok az egyes kultúrköröket veszi végig. Volt már nálatok Afrika-nap, most készültök egy kínai délelőttre, és gondolom ez még csak a kezdet. A fotókon látható, hogy sokszínű volt a résztvevők összetétele – ezek szerint lassan elértek, hogy a bevándorlók is megtalálják a helyet?

Igen.

De ez a sokszínűség kicsit csalóka, nem? Mert ha jól értettem, akkor a résztvevőitek között sok a kettős állampolgár, vagy ott van például Tóth Tünde, akivel ugandai menekült édesanyja csak azért nem a Bevándorlási Hivatalban tölti az ideje nagy részét, mert a kislányt egy jó barát (bizonyos Tóth) szívességből a nevére vette. Nekik mégis fontos, hogy egy ilyen programnak részesei legyenek, hiszen sok esetben nem maga a migráns státusz, hanem a „migráns külső” vált ki

előítéletes magatartást. Jól gondolom, hogy ennek alapján szívesen bővítenétek az integrációs tevékenységek hivatalos célcsoportját, igaz?

Bizony.

Éppen az Iszlám Egyház kötelékébe tartozó arab gyerekeknek készültök nyílt napot tartani. Mivel az iszlám kultúra egész máshogy áll a tánchoz, a zenéhez és eleve a szabadidős tevékenységekhez, mint mi, európaiak, úgy képzem, hogy ez okoz némi nehézséget a zenés-táncos foglalkozásaitok adaptációjában, nem? Vagy felkészültetek arra, hogy náluk úgy alakítsátok a kurzusaitokat, hogy egyúttal megfeleljetek az ő szokásaiknak is? Nem lesz tánc és zene, de lesz Piréz Cirkusz és foci?

Igen!

Kiket nem sikerült még elérnetek? Mert túl rózsaszínnek tűnne, ha azt mondanátok, hogy a kurzusok tele vannak kínai és vietnami gyerekekkel, főként mert az ő szüleik jellemzően kora reggeltől késő estig dolgoznak, így még nehezebb a gyerekeket szabadidős foglalkozásokra vinni. Gondolom éppen ezért találtátok ki a tematikus napokat – de miért mennének el kínai gyerekek a kínai napokra? Esetleg olyan programot is terveztek, amiben a gyerekek eleve aktív szerepet kapnak?

Pontosan.

Ők ráadásul nagyon zárt közösségek, persze éppen ezért elég lenne egy-egy családot elérnetek, ők biztosan hazavinnék a pirézek hírét. És a dél-amerikai kultúrkört sikerült már elcsípnetek? A brazillal láthatóan jól

álltok, de a többiekkel? Várjátok még a spanyol ajkúakat is?

Persze!

A honlapotok nyolc nyelven érhető el. Ez valóban segít az egyes célcsoportokhoz való eljutásban, vagy azt tapasztaljátok, hogy inkább szájról szájra terjedve, amolyan hólabda-marketingesen, egyesével jönnek újabb és újabb gyerekek, nem a szórólap vagy a plakát miatt?

Igen.

Pedig az arculatokat és a piréz grafikai világ igazi telitalálat, a szórólapok is bájosak. De nem bántátok meg, hogy feltüntettedek rajta az ingyenességet? Sokan gyanakodni kezdenek, ha ingyen kapnak valamit, pláne ha olyan kultúráról van szó, mint amilyen a kínai: náluk a buddhista templomokban ugyan ingyen van az étel, a füstölő és a közös program, de kifelé mindenki bedobja az adományát az „erény-dobozba”, mert abban hisznek, hogy nekik is adniuk kell ahhoz, hogy kapjanak. Ti is érzitek, hogy az ingyenesség sokszor inkább akadály, mint motiváció?

Igen.

Az Európai Integrációs Alap támogatása év végéig szól. Bíztok a folytatásban?

Nagyon is!!

Köszönöm az interjút!

Piréz Gyerekműhely

www.pirezmuhely.hu

Cím: 1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 2. Fsz. B/17.

E-mail: info@pirezmuhely.hu

Telefon: +36 20 775 1601

Facebook: [Piréz Gyerekműhely](https://www.facebook.com/PirezGyerekmuhely)

Holdújév Fesztivál a Millenárison

*Fotó: Szarvas Zita

A kínai újév vagy holdújév (kínaiul: Chunjie, „tavaszünnep”) Kelet-Ázsia legfontosabb ünnepe. Ilyenkor Kínában is és a kolóniákban is majd két hétre megáll az élet, mindenki az ünneppel törődik, az üzletek is zárva tartanak, aki teheti, a családjával tölti az időt. Így van ez Magyarországon is, ahol az itt élő kínaiak igyekeznek úgy megünnepelni a jeles napokat, mintha otthon lennének.

Idén február 10-én távol-keleti és magyar művészek, artisták, zenészek, sportolók együtt köszöntötték a Kígyó Évét a Holdújév Fesztiválon. A szervezők a legfiatalabbaktól a legidősebbekig minden korosztály számára készültek izgalmas programokkal. Zhang Wei mesterrel a kalligráfia művészetének világába pillanthattak be, a gyerekek meséket, mondókákat tanulhattak, a fesztivál területén többször végigvonult

az oroszántánc, megismerkedhettek a kínai teakultúrával és a távol-kelet különleges ízvilágával. Mindemellett fotó-, és népművészeti kiállítások, interaktív kulturális programok, tradicionális kínai orvoslás, kung-fu kupa, gó és ping-pong bajnokok várták az érdeklődőket.

A fesztivál csúcspontjaként a világhírű GuangXi Akrobatikus Társulat feledhetetlen színpadi produkcióját láthatták az érdeklődők a Millenárison.

A rendezvényt a Szubjektív Értékek Alapítvány szervezte a „Holdújév 2013” című Európai Integrációs Alap által támogatott projektjének keretében. A programokon kilencezer látogató vett részt. Hasonló keretek között, jövőre, január 31-én valósul meg a fesztivál. További részletek a www.holdujev.hu oldalon olvashatók.

Migránsok és a magyar egészségügy: Kutatási összefoglaló

A tanulmányt készítették: Dr. Juhász Judit, Dr. Makara Péter, Makara Eszter

A kutatás célja az EU-n kívüli országokból Magyarországra érkező harmadik országbeli állampolgárok magyar egészségügyi ellátórendszerhez való hozzáféréseinek vizsgálata: a harmadik országbeli állampolgárok és az egészségügyi szolgáltatók tapasztalatainak megismerése és elemzése, a nehézségek és a fejlesztési lehetőségek feltárása volt. A kutatási eredmények hozzájárulhatnak a migránsok jobb, hatékonyabb ellátásához, az esélyegyenlőség, az integráció elősegítéséhez, illetve a magyar egészségügy hatékonyabb működéséhez. A projektet az Európai Integrációs Alap támogatta és a [Panta Rhei Bt.](#) hajtotta végre 2012-ben.

A kutatási téma bonyolultsága és érzékenysége kvantitatív és kvalitatív empirikus módszerek együttes alkalmazását indokolta. A kutatás alapját a harmadik országokból érkezett migránsok standard kérdőív segítségével történő megkérdezése képezte. A kutatás ötszáz külföldi, nem EU állampolgár válaszait dolgozta fel. Budapesten élt a vizsgált népesség 80%-a, 400 fő. Az egészségügyi szolgáltatások igénybevételét Magyarországon a migránsok számára gazdasági, szociális, kulturális és nyelvi korlátok akadályozhatják, és ugyanezek a sajátosságok gondként jelentkeznek az egészségügyi szolgáltatók oldalán is.

A krónikus nem fertőző megbetegedések az EU-n kívülről Magyarországra érkezettek körében ritkábbak, mint a magyar népességben. Ezt nevezi a szakirodalom a „healthy migrant effect”-nek, azaz egészséges bevándorló

hatásnak, melyet részben a migrációs folyamat önszelekciós mechanizmusai hoznak létre: elsősorban a fiatalabb, egészségesebb, képzetesebb emberek kerülnek a harmadik országokból a magyar munkaerőpiacra. Ez fontos szerepet játszik a magyar egészségügyi rendszer migránsok részéről történő a magyar állampolgárokénál lényegesen alacsonyabb igénybevételi mutatóiban.

Nyelvi és kulturális nehézségek lényegesen korlátozzák a migránsok jelentős részének hozzáféréseit a magyar egészségügyi szolgáltatásokhoz. Közrejátszik a nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos ismerethiány, a magyar egészségügyi rendszerrel kapcsolatos általános tájékozatlanság, a navigáció nehézségei. A szolgáltatók oldaláról e feladat újszerű, és egyes joghézagok is nehezítik a migránsok egészségügyi ellátását. Az egészségügyben dolgozó orvosok és szakalkalmazottak jelentős részének interkulturális felkészületlensége és tájékozatlansága azt eredményezi, hogy az egészségügyi szolgáltatók gyakran nem ismerik és nem értik a migránsok sajátos szükségleteit és elvárásait. Mindez kölcsönös bizalomhiányhoz is vezethet. A fejlett országokból érkező magas státuszú munkavállalók esetében gyakori jelenség a magyar egészségügyi ellátás minősége iránti kétely, negatív előítélet.

A migránsok egészségügyi szükségletei rendkívül heterogének, és az ellátórendszerhez való hozzáférés a különböző migráns csoportok számára egyenlőtlen. Ellátási szükségletük függ a

migrációs folyamat adott szakaszától, származási országuktól, társadalmi státuszuktól, tudatosult igényeiktől, egészségmagatartásuktól, a magyar nyelvtudástól vagy annak hiányától, kulturális, vallási sajátosságoktól. A kutatási adatok alapján a gondok elsősorban a szakképzetlen, alacsony státuszú munkavállalóknál, illetve az alacsonyabb jövedelmű országokból érkezetteknel jelentkeznek. A fejlett országok állampolgárai magasabb igényekkel összhangban több kritikus kérdésben elégedetlenek. Az Ukrajnából és Szerbiából érkezett magyar származású migránsok a legkevésbé egészségesek.

Mind ezt figyelembe véve, az EU-n kívülről Magyarországra érkezettek egészségügyi ellátása, bár számos gondot és nehézséget okoz a migránsok és a szolgáltatók oldalán, összességében nem mutat kedvezőtlen összképet. A kutatási adatok nem jeleznek a migránsok többségénél nagyfokú elégedetlenséget, sem tömeges ellátatlanságot. A problémák jelentős része a magyar egészségügyi rendszer általános színvonalából és működési zavaraiából fakad. Több információ, jobb kommunikáció és kisebb korrekciók az ellátórendszerben viszonylag szerény ráfordítás mellett is lényeges javulást eredményezhetnek a hozzáférés javításában, az egyenlőtlenségek csökkentésében. Az érintett népesség majd százezres nagyságrendje, egészségügyi problematikájának sajátosságai indokolják a célzottabb, differenciáltabb ellátási lehetőségek realizálását tükröző, a távlatokkal is számoló végiggondolását, különös tekintettel az információra és kommunikációra, a humán erőforrások és a szervezeti mechanizmusok fejlesztésére.

A Budapesten élő migránsok egészségügyi ellátásával kapcsolatban a főbb teendők:

- a harmadik országokból érkező bevándorlás középtávon várhatóan nem mutat döntő volumenbeli illetve szerkezeti változást, ezért az ezzel kapcsolatos egészségügyi rendszer egyes elemeinek fejlesztése, differenciálása, hatékonyságának növelése indokolt, szakpolitikai prioritásként kezelése azonban nem;
- mivel a harmadik országokból érkezett migránsok egészségi állapota kedvezőbb a magyar állampolgárokénál, indokolt számukra az általában is hiányzó népegészségügyi szolgáltatások migránsok számára specifikus formáinak fejlesztése, ellátási többletkapacitások kialakítása viszont nem szükséges;
- tájékoztató anyagok, új kommunikációs megoldások szükségesek a migránsok számára a magyar egészségbiztosításról, ellátó rendszerről, felhasználva az elektronikus kommunikáció lehetőségeit. Az információkat, kommunikációs technikákat ahol szükséges és finanszírozható, differenciálni kell a migráns csoportok (magyar nemzetiségűek, távol-keletiek, arabok, afrikaiak) sajátos helyzete és kulturális sajátosságai szerint. Ebben sokat segíthet a civil szervezetek bevonása;
- fokozni kell a migránsokkal kapcsolatos tudnivalók és az interkulturális kommunikáció oktatását az orvos-és egészségügyi szakalkalmazott képzésben. Részévé kell tenni az idevonatkozó tudnivalókat a továbbképzési rendszereknek;
- biztosítani kell a migránsok betegjogi reális képviselőtét.

Migrants' Help Association (MigHelp) ***interjú Peter James-szel, a szervezet egyik alapítójával***

Honnan származol? Sierra Leone-ban születtem.

Mikor jöttél Magyarországra? 2001-ben.

Miért? A válságok miatt.

Milyen végzettséged van?
Középiskolai szintű.

Mi a foglalkozásod? Webfejlesztő vagyok.

Mit csinálsz Magyarországon? Néhány évig kertészként dolgoztam. Most egy non-profit szervezetnél dolgozom, aminek az egyik alapítója is vagyok.

Miért alapítottad ezt a szervezetet?

Ez egy hosszú történet, de megpróbálom röviden összefoglalni.

Menekültek és menedékkérők között éltem 3 különböző menekülttáborban. Ezek a menekültek/menedékkérők a világ különböző pontjairól jöttek, Afganisztánból, Irakból, Szomáliából, Szudánból, Csecsenföldről, Koszovóból, stb.

A táborokban eltöltött idő alatt közel folyamatos volt az erőszak a keresztények és az arab muszlimok között, jelen volt az erőszak az afrikaiaknál az egyes népcsoportok között, és így tovább. A szociális munkások és a tábori hatóságok

megtettek mindent, hogy ellenőrzés alatt tartsák a helyzetet. Feszült helyzet volt. Ugyanolyan mind a debreceni, mind a bicskei táborban.

A bicskei táborban azután, hogy szemtanúja voltam egy erőszakos harcnak irakiak és szomáliaiak között és láttam, hogy az igazgató hajthatatlanul küzd, hogy megállítsa a harcot, támadt egy ötletem. Arról álmodoztam, hogy összehozom az embereket és megtanítom nekik, hogyan tudnak erőszak nélkül együtt élni, és hogy hogyan kerüljék el az erőszakot.

Nem tudtam, hogyan valósítsam meg az ötletemet. Szerencsére volt egy barátom, a neve Berne Weiss, egy pszichológus, aki önkéntes volt a Cordelia Alapítványnál. A menekülttáborban találkoztunk, ahol a menekülteken próbált segíteni.

Ő volt az első, akinek meséltem az ötletemről, arról hogy az „éljünk együtt erőszak nélkül” témát tanítsam a tábor menekültjeinek. Miután hallotta az ötletemet, ezt mondta „Tudom mire gondolsz, persze, meg lehet csinálni, és segíteni fogok benne” . Ezután elkezdett

kapcsolatokat létesíteni. Végül kapcsolatba került Eva Rambalával, aki az erőszakmentes kommunikáció szakmai oktatója.

Eva Rambala beleegyezett, mivel pénzügyi segítségünk nem volt, hogy ingyen (pro-bono) tart néhány workshopot. A pszichológus barátom és én szereztünk ételt a kezdéshez.

A workshopkal először a pszichológus barátom otthonában kísérleteztünk. Sok migráns és menekült volt jelen Budapestről. Ezután úgy döntöttünk, hogy a workshopot áthelyezzük az eredeti rendeltetési helyére, a bicskei menekülttáborba.

A workshop fél éven keresztül folytatódott a bicskei táborban 2007-2008-ban és látható hatást is ért el a menekültek között.

Egy ponton nyilvánvalóvá vált, hogy pénzügyi segítségre van szükségünk a workshop folytatásához, és szinte minden menekült vagy migráns, aki megjelent valamelyik workshop alkalmon ugyanazzal a panasszal élt: „nincs munka”. „Kérem, munkára van szükségünk”, ez egy általános panasz volt.

Ekkorra az erőszakmentes kommunikáció workshop felbátorított. Úgy érzetem magamra vállalhatom a menekültek munkanélküliségi helyzetének kezelését is, még akkor is ha nem tudom hogyan.

Magabiztos voltam, az erőszakmentes kommunikáció workshop során szerzett barátaink segítségével biztos, hogy tehetünk valamit magunkért (menekültek/migránsok).

Egy másik probléma volt, hogy nem kaphattunk pénzügyi segítséget jogilag bejegyzett szervezet (Egyesület, vagy Alapítvány) nélkül.

Egy másik kérdés volt: ha egy szervezetet alapítunk, mit tehet ez azért, hogy segítse a menekültek/migránsok munkanélküliségi helyzetének megoldását.

Mi a helyzet a menekültek/migránsok képzettségével. Kiderült, hogy sokunknak, migránsoknak, nincs hivatalos képzettségünk, és a megfelelő képességekkel sem rendelkezünk egy álláshoz a munkaerő-piacon. Még azok is, akik felsőoktatási oklevéllel érkeztek nehezen találtak munkát.

Egy harmadik-világbeli felsőoktatási oklevélre másként tekintenek, mint egy első- vagy második-világbeli oklevélre. A legtöbb migráns legalábbis így érzi.

Tehát egyértelmű, hogy a legnagyobb probléma a munka és a képzések hiánya volt. Az emberek nem rendelkeztek a megfelelő képességekkel a munkához, így hát nem volt esélyük a munkaerő-piacon. Ez az igazság.

Valamikor 2009-ben, hosszú idővel azután, hogy elhagytam a tábort, a terv egy non-profit szervezet megalakítására jócskán folyamatban volt. Találkoztam menekültekkel/migránsokkal a bicskei és

a budapesti táborban és megkérdeztem tőlük, mit szeretnének csinálni. 80%-uk számítógépen szeretne dolgozni. Imádnak az IT szektorban dolgozni, számítógép szerelők szeretnének lenni, pedig a fele ezeknek az embereknek még csak számítógépet sem használta igazán.

Ismét támadt egy ötletem. 2009-ben egy szociális munkás, Takács Emőke, beíratott engem egy másik ECDL programra, amit az ő szervezete, a Menedék Egyesület, szervezett, itt végeztem a második ECDL kurzusomat.

Úgy találtam, hogy az ECDL kurzus nagyon hasznos azoknak, akik az alapvető számítógépes ismeretek megszerzésére vágyanak.

Miután ezt alaposan végiggondoltam, elmentem a pszichológus barátomhoz, aki ebben az időben a non-profit szervezet életre hívásán dolgozott.

Támogatta az ötletemet, hogy a menekültek ECDL kurzusra járjanak.

Összeszedtük a szükséges felszerelést, felvettük a kapcsolatot a bicskei tábor igazgatójával, Hós Sándor úrral, aki együttműködött velünk és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal, hogy helyet biztosítsanak nekünk egy ECDL központ létesítésére a táborban.

2009 végére megszületett egy új non-profit szervezet a Migrants' Help Association (MigHelp) névvel.

Felvettük a kapcsolatot az ECDL magyarországi központjával, ami nemcsak akkreditálta a MigHelp ECDL központunkat, hanem ingyenes képesség kártyákat is biztosított a menekültek számára.

Így lett akkreditálva a legelső ECDL központ egy menekülttáborban.

Mi volt a fő motivációja?

A migránsokra váró nehézségek motiváltak abban az időben, és a hit, hogy mi magunk megoldhatjuk a saját problémáinkat.

Tovább inspirált a magyaroktól és nem magyaroktól kapott természetbeni segítség mértéke.

Mik a fő céljaid a Szervezettel?

A MigHelp célja, hogy a menekültekkel/migránsokkal együtt dolgozva, felismerjük az igényeiket és találjunk egy fenntartható megoldást számukra. Képzéseket és oktatási lehetőségeket kell biztosítanunk a kevésbé kiváltságosak számára, hogy megmászhasák a foglalkoztatási létrát a többiekkel együtt.

A magyar társadalomba való beilleszkedés megkönnyítése a migránsok számára a MigHelp egyik fő prioritása.

Kik a fő érdekeltek?

A menekültek és migránsok, akik legálisan élnek Magyarországon.

Milyen tevékenységeket végeztek?

MigHelp IT képzést biztosít kezdőtől haladó szintig. Három képzési központunk van.

MigHelp egy kis egyetemi ösztöndíjprogramot is folytat, amit „One Seat Project” néven ismernek. A „One Seat Project” lehetőséget nyújt a képzett migránsok és menekültek számára, hogy egyetemre kerüljenek és oklevelet szerezzenek.

A MigHelp ezen felül az Intercultural Dialogue Foundation (kultúrák közötti párbeszéd alapítvány) közösen nyelvi központot is fenntart.

Milyen támogatást biztosítotok a szervezettben érdekelt csoportoknak?

Munkahelyeket keresünk, és ingyen kurzusokat ajánlunk.

Mit gondolsz, minek kellene javulnia (befogadóbbá válnia) a szociális környezetben a migráns közösségek számára Budapesten?

Több figyelmet kellene fordítani képzések biztosítására migránsok számára. Szakmai képzéseket kell lehetővé tenni, különösen azok számára, akik nem tudnak főiskolára járni. Magyarország magasan képzett társadalommal rendelkezik, és nagyon versengő munkaerő-piacca, és sok menekült/migráns nagyon távol van ilyen szintű képzettség meglététől. Tehát, a menekülteknek és migránsoknak ahhoz, hogy képesek legyenek felvenni a versenyt a piacon, speciális szakismeretekre van szükségük.

Migránsoknak vállalkozási képzésekben is részt kellene venniük. Meg kellene őket tanítani hogyan alapítsanak,

vezessenek és tartsanak fenn vállalkozásokat.

A migránsoknak/menekülteknek nem csak alkalmazottaknak, hanem alkalmazóknak is kellene lenniük. Vállalkozásokat kellene indítaniuk és embereket alkalmazniuk. De ez csak akkor történhet meg, ha megkapják a megfelelő képzést.

Magyarország az otthonunk, mi, migránsok, akiket jogilag is elismernek, tehát felelősséggel is tartozunk. Hozzá kell járulnunk a magyar állam jólétéhez. Ha a mai Magyarország összeomlik, mi is ugyanígy teszünk. Ha Magyarország gazdasági válságban van, minden egyes migráns és menekült is hasonlóan szenvedni fog. Így mi, csakúgy, mint minden magyar, érintettek vagyunk, és szeretnénk hozzájárulni annak az országnak a fejlődéséhez, mely hazánkká vált.

Emiatt van szüksége a migránsoknak készségfejlesztő képzésekre. Ez az amit, a MigHelp biztosítani próbál, de nincs támogatás, ami lehetővé tenné ezeket a képzéseket.

Méltányolunk minden támogatást, ami segít számunkra, hogy ilyen képzéseket lehetővé tegyünk a magyarországi menekültek és migránsok számára.

Migráció – Hálózatok és pályázati lehetőségek

A szerző Mátyasi Gizella

28

A Fővárosi Migrációs Kerekasztal célja többek közt, hogy információáramlást indítson azokkal a tudnivalókkal összefüggésben, amelyek az önkormányzat nemzetközi tevékenysége keretében a fővárosi rendszerbe kerülnek. Első hírlevelünkben a brüsszeli iroda általános információkat összefoglaló írását közöljük.

Közvetlen uniós források a bevándorlás területén

Szakpolitika

A migrációs terület a belügyi igazgatás alá tartozik és a DG Home felügyeli. A terület fontos része a Közös Európai Menekültügyi és Migrációs Rendszer (Common European Asylum and Migration System) kidolgozása. Az EU migrációs politikája és ehhez igazodva a finanszírozás több elemből áll, az egyik fontos elem az integráció, amely jelentős fejlődésen ment át az 1999-ben elfogadott Tamperei Program óta. 2004-ben elfogadták a bevándorlók integrálásának alapelveit, majd a Bizottság 2005-ben kiadta a Közös integrációs Agenda-t, amelyet a 2009-es Stockholmi Program és az Európa 2020 követett. A Bizottság 2011 júliusában közleményt adott ki "A harmadik országbeli állampolgárok integrációjának európai programja" címmel /COM (2011) 455/, amely a bevándorlók gazdasági, társadalmi, kulturális és politikai részvételének az erősítését célozza és ehhez egy bizottsági munkaanyagban /SEC (2011) 957/ felsorolja azokat a közösségi

programokat/kezdeményezéseket melyek az integrációt támogatják. Az integrációt támogató EU eszközök:

- Nemzeti kontaktpontok hálózata, amely lehetővé teszi a tapasztalatcserét
- Az Európai Integrációs Fórum [European Integration Forum](#) egy párbeszéd platform ahol a terület aktív szereplői cserélhetnek tapasztalatot.
- Az európai integrációs honlap, [European Web Site on Integration](#) hozzáférést ad az adatbázisokhoz, közvetlen tapasztalatcserét tesz lehetővé
- Integrációs kézikönyv, [Handbook on Integration](#)
- Európai Integrációs Alap, [European Integration Fund](#)

Finanszírozás:

- Az Európai Unió támogatja a tagállamok azon törekvéseit, amelyek a jogszerűen ott tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok integrációjának elősegítését célozzák, mivel az integráció révén elkerülhető e közösségek elszigetelődése és társadalmi kirekesztődése.

- A 2007-2013 közötti költségvetési időszakban a mintegy 4 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező „Szolidaritás és migrációs folyamatok kezelése” elnevezésű keretprogram négy pénzügyi eszközt határozott meg a tagállami programok finanszírozásához: az Európai Integrációs Alapot, az Európai Menekültügyi Alapot, az Európai Visszatérési Alapot és az Európai Külső Határok Alapot.

- Az **Európai Integrációs Alap** (A harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap) támogatást nyújt a különböző gazdasági, társadalmi, kulturális, vallási, nyelvi és etnikai háttérű harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedésének megkönnyítésére.

- Az **Európai Visszatérési Alap** általános célja, hogy támogassa azon harmadik országbeli állampolgárok önkéntes hazatérését, vagy kitoloncolását, akik nem, vagy már nem teljesítik a tagállamba történő belépés és tartózkodás feltételeit.

- Az **Európai Menekültügyi Alap** célja a menekültek, oltalmazottak, menedékesek és menedékkérők helyzetének javítása, a migrációs áramlások hatékonyabb kezelésére irányuló célkitűzések elősegítése, befogadási feltételek fokozatos fejlesztése, a menekültügyi eljárások hatékonyságának és minőségének javítása érdekében tervezett lépések támogatása.

- A **Külső Határok Alapból** nyújtott támogatás révén lehetőség nyílik az integrált határellenőrzés hatékonyságának növelésére, a külső határok magasabb szintű védelmére, az

egységes európai határőrizeti rendszer fejlesztésére, valamint a harmadik országokban lévő konzuli szolgáltatások javítására, a vízumkiadás és az illegális migráció elleni küzdelem hatékonyságának növelésére.

- Az alapok felhasználása **többéves és éves programok** alapján történik és az allokáció legnagyobb részét a tagállamok kezelik.

- A tagállami allokáción túl egy meghatározott összeget rendeltek a Bizottság által éves pályázati kiírásokban kezelt közösségi együttműködéshez is valamennyi alap esetében. Ezek az úgynevezett közösségi akciókat támogatják. A közösségi akciók célja a tapasztalatok, jó gyakorlatok átadása. Civil szervezetek, önkormányzatok leginkább az Európai Integrációs Alap alá tartozó közösségi akciókban tudnak részt venni. Az Európai Integrációs Alap 2007-2013 között 57 millió euróval rendelkezik közösségi akciókra, az összeget éves pályázati felhívásokban osztotta szét az Európai Bizottság. Az utolsó pályázati kiírás 2012. IV. negyedévében jelent meg, a beadási határidő már lejárt. Új pályázati kiírás majd csak a következő programozási időszakban (2014-2020) várható, jó esetben 2014 során.

Mi várható 2013 után?

- A következő többéves pénzügyi keretre (2014–2020 közötti időszak) a Bizottság 10,7 milliárd eurót javasolt a belügyek teljes költségvetésére. Ez a 2007–2013 közötti időszak teljes költségvetéséhez képest közel 40 %-os emelkedést jelent, de a migrációs terület javasolt költségvetése valamivel kevesebb, mint a mostani időszak költségvetése.

- Míg a migrációs áramlások és a biztonsági fenyegetések kezelésére szánt támogatás összege nő, az alapok száma hatról kettőre csökken: egy új menekültügyi és migrációs alapra 3 869 millió eurós teljes költségvetéssel, valamint egy új belső biztonsági alapra 4 648 millió eurós költségvetéssel.

- A **menekültügyi és migrációs alap** (amely a fent említett négy alapot foglalja magában) a személyek áramlására és a migráció integrált irányítására helyezi a hangsúlyt. Olyan intézkedéseket támogat, amelyek célja a migráció különböző aspektusainak – például a menekültügynek, a jogszerű migrációnak, az integrációnak, valamint a jogszerűtlenül tartózkodó nem uniós állampolgárok visszaküldésének – kezelése. Teljes költségvetését 3 869 millió euróban határozták meg. A közösségi akciókra 637 millió eurót javasolnak, ez természetesen megoszlik a különböző területek között. A felhasználás szabályait egyszerűsítik a gyorsabb és hatékonyabb felhasználás érdekében.

Az Európai Unió honlapján a következő oldalon található információ:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/immigration/index_en.htm

Egyéb programok

Az unió egyéb területekre vonatkozó programjaiban is elképzelhető a bevándorlók támogatásával foglalkozó együttműködési, kutatási projektek támogatása (Alapvető Jogok és Állampolgárság Program, Egész Életen Át Tartó Tanulás Program, 7. Kutatás-fejlesztési Keretprogram például) és az

ESZA hátrányos helyzetű társadalmi csoportok képzési, foglalkoztatási prioritásaiba is illeszkedhet a terület.

Alapvető Jogok és Állampolgárság Program

A program közvetlen céljai, prioritásai között nem szerepelnek a bevándorlók és csak állampolgárok, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkező polgárok lehetnek célcsoport. A program céljai:

- az alapvető jogok tiszteletére épülő európai társadalom építésének támogatása
- a civil társadalom, a velük való átlátható, nyílt kommunikáció erősítése az alapvető jogok területén
- rasszizmus, xenofóbia, antiszemitizmus elleni küzdelem támogatása, a vallások és kultúrák közötti jobb párbeszéd, a megismerés támogatása

Kezelő: DG Justice

2007-2013 között 93,6 millió eurós költségvetéssel rendelkezett a program, 2013 júniusában várható pályázati kiírás - 10,9 millió euró a transznacionális projektekre elkölthető összeg. Szabályok: minimum két partner minimum két tagállamból, maximális projekt időtartam 24 hónap, EU támogatás maximum 80%, minimum támogatás 75.000 euró, önkormányzatok, civil szervezetek pályázhatnak

A 2013-as specifikus prioritások:

- gyermekek jogai – prioritást élveznek azok a projektek, amelyek

sérülékeny társadalmi csoportok gyermekeire irányulnak

- rasszizmus/xenofóbia-figyelemfelkeltő akciók, különösen a gyűlöletbeszéd, gyűlöletbűncselekmények tekintetében

- bővebben a 2013-as prioritásokról:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/files/frc_awp_2013_en.pdf

A programról bővebb információ:

http://ec.europa.eu/justice/grants/programmes/fundamental-citizenship/index_en.htm

2014-től:

Rights, Equality and Citizenship Programme – Jogok, egyenlőség és Állampolgárság Program

- három program összevonásával (Daphne, Alapvető Jogok és Állampolgárság Program, a Progress Program két része (anti-diszkrimináció, nemek közötti esélyegyenlőség)

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/news/20111115_en.htm

Egész Életen Át Tartó Tanulás Program

A program bizonyos részei (Comenius, Grundtwig főleg) kínáltak lehetőséget, helyi, regionális önkormányzatoknak, iskoláknak, felnőttoktatással foglalkozó szervezeteknek bevándorlókkal foglalkozó projektek megvalósítására. A 2013-as pályázat beadási határideje már elmúlt. Újabb kiírásokra 2014-ben lehet számítani. 2014-től a program „Erasmus for all” néven fut tovább és az oktatás,

képzés terület mellett az ifjúság, sport is ide tartozik majd.

<http://ec.europa.eu/education/erasmus-for-all/>

Hálózatok

Európai Migrációs Hálózat (EMN)

A hálózat célja az uniós intézmények és az illetékes tagállami hatóságok részére naprakész, megbízható, összehasonlítható adatok biztosítása a szakmai, politikai döntések meghozatalához. A hálózat tagjai: Európai Bizottság, a nemzeti kontaktpontok, Norvégia (a nemzeti kontaktpontok főleg minisztériumok).

<http://emn.intrasoft-intl.com/html/index.html>

EUROCITIES – Integrating Cities:

A Social Affairs Forum egyik munkacsoportja (Migration and Integration Working Group, vezetője Barcelona) foglalkozik ezzel a területtel, mintegy harminc tagja van a csoportnak. A munka alapját a 2010 februárjában elfogadott „Integrating Cities Charter” adja, mind szakpolitikai, mind projekt szinten dolgoznak, több területre integrációs eszköztárat készítettek, 2010 óta négy projekt indult ezen a területen, most is fut az IMPLEMENTORING. A munkacsoport szervezi az „Integrating Cities” konferenciákat is. Szoros kapcsolatban állnak az Európai Bizottság illetékes főigazgatóságával és működési támogatást is kapnak ezekhez a tevékenységekhez. További fontos anyagok az Amszterdami Nyilatkozat és a Menekültügyi és Migrációs Alaphoz készített állásfoglalás.

Az Integrating Cities-ről bővebb információ:

<http://www.integratingcities.eu/>

- városok folyamatosan csatlakozhatnak az Integrating Cities-hez, a karta aláírásával. a folyamat leírása megtalálható a fenti honlapon.

ERLAI

Helyi és regionális önkormányzatok menekültüggyel és bevándorlással foglalkozó brüsszeli hálózata.

http://www.crpm.org/pub/agenda/940_erlai_on_social_inclusion-integration_of_immigrants.pdf

HÁGAI Folyamat

The Hague Process on Refugees and Migration – 2000-ben alapított független nemzetközi platform. 2013. február 28-án találkozót szerveztek Brüsszelben a városok, civil szervezetek és magáncégek képviselőinek, azzal a céllal, hogy a három terület jobb együttműködésével is segítsék az integrációt – Budapest képviseletében dr. Szegvári Péter vett részt a találkozón, a brüsszeli képviselet figyelemmel kíséri a fejleményeket.

<http://thehagueprocess.org/>

INTEGRIMM

AZ INTEGRIMM Hálózat jelenlegi tagjai:

K.E.D.E (National Union of Greek Municipalities), Nicosia, Lisszabon, Murcia Régió, Veneto Régió, Union of Flemish Cities and Municipalities, Budapest

Célja: információ és tapasztalatcsere a bevándorlók integrálása területén – pilot projekt indítása (pályázati kiírást február végére vártuk, még nem jelent meg)

A brüsszeli képviselet követi a hálózat eseményeit.

Projektek

uniós adatbázis:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/financing/fundings/example-of-projects/index_en.htm#/c

városok közötti együttműködési projekt:

MILE – URBACT II projekt

<http://urbact.eu/en/projects/active-inclusion/mile/homepage/>

egyéb projektek, szervezetek:

<http://www.mafeproject.com/>

<http://www.som-project.eu/>

<http://www.migrationpolicy.org/europe/>

<http://www.euromed-migration.eu/>

<http://www.migration4development.org/>

<http://www.epim.info/>

<http://emn.intrasoft-intl.com/html/index.html>

Migration Yorkshire - <http://www.migrationyorkshire.org.uk/>

<http://citiesofmigration.ca/tag/integration-policy/>

http://www.bcn.cat/novaciudadania/arees/es/consell_municipal/consell_municipal.html

